

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Catechesis Pverilis

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1543

VD16 M 2628

De Confessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33561

lutione utendum est. Semper autem meminerimus addendam esse fidem, quæ uerè credat uocati Euangelijs, quæ nobis applicatur, & annunciat remissionem peccatorum propter Christum, & cum obstreput cogitationes illæ, humanam remissionem irritam aut incertam esse, cum solius Dei sit remittere peccata, reuocanda est mens ab his cogitationibus ad Euangeliū. Non enim remittit homo, sed Deus qui suam uoluntatem in Euangelio proposuit, & instituit ministerium, ut promissio ipsius nobis annuncietur etc. Et mandauit promissione credi. Sic per ministerium in baptismo remittuntur peccata.

DE CONFES- SIONE.

CONFESSIO quæ fit Deo, est ipsa contritio cum fide petente remissionem peccatorum. De hac confessione loquitur psalmus, **Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino, & tu remittis impietatem peccati mei,** id est, cum perterrefactus agnosco me esse reum, nec confido mea iustitia,

K 3 tia,

tia, sed configio ad promissam misericordiam, uerè impetro remissionem. Et hic uersiculus Psalmi proponit illustre exemplum conversionis & uerae confessionis. Sed alia confessio est enumeratio delictorum, quæ fit sacerdoti. Hæc enumeratio non est necessaria, quia nec præcipitur à Christo, nec est possibilis, iuxta illud, Delicta quis intelligit? & tamen cum absolutio petenda sit, ministri adeundi sunt, & ostendendum nos agnoscere iram Dei aduersus nostra peccata, & petere ut uocem Euangeli nobis impertiat, & testari nos deinceps bonos fructus pœnitentiae facturos esse. Sic de confessione scriptum est Natt. 3. Confitentes peccata sua. Et Lucæ 17. describitur quid testari debeamus, cum ait, Si conuersus fuerit ad te dicens, pœnitet me, dimitte illum. Nam contemnitibus iram Dei, qui perseuerant in flagitijs contra conscientiam, non est impertienda absolutio.

DE SATISFA^{II} CTIONE.

Confuc=